

GKO.6220.3.2019

Decyzja

Na podstawie art. 151 § 1 pkt 1 i § 2 w związku z art. 146 § 2 i art. 145 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), zwanej dalej k.p.a., po rozpoznaniu wniosków Pana ██████████, Pana ██████████, Pana ██████████, Pani ██████████, o wznowienie postępowania w sprawie decyzji ostatecznej Burmistrza Olecka GKO.6220.3.2019 z dnia 06.08.2019 r. o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu i wstępnej przeróbce kruszywa ze złoża piasku ze żwirzem zlokalizowanego na działkach o nr ew. 13/8, 13/14 obręb 0001 miasta Olecko, postanawiam:

- 1) odmówić uchylenia decyzji w oparciu o wnioski Pana ██████████, Pana ██████████, Pani ██████████ z uwagi na stwierdzenia braku posiadania przymiotu stron postępowania;
- 2) stwierdzić wydanie decyzji z naruszeniem prawa wobec Pana ██████████ i brak podstaw do jej uchylenia, gdyż w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapaść wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej.

Uzasadnienie

1. Ostateczną decyzją GKO.6220.3.2019 z dnia 06.08.2019 r. Burmistrz Olecka określił środowiskowe uwarunkowania dla inwestycji polegającej na wydobywaniu i wstępnej przeróbce kruszywa ze złoża piasku ze żwirzem zlokalizowanego na działkach o nr ew. 13/8, 13/14 obręb 0001 miasta Olecko. Wszystkie osoby uznane przez organ za strony postępowania odebrały w/w decyzję nadaną w formie przysyłki listownej, w dniu 12.10.2019 r. oraz w dniu 14.10.2019 r. Ponadto informację o wydaniu decyzji umieszczono na stronie BIP Urzędu oraz tablicy ogłoszeń Urzędu.

W dniu 06.02.2020 r. do organu wpłynęły identycznie brzmiące wnioski mieszkańców Olecka o wznowienie postępowania w tej sprawie pochodzące od: ██████████, ██████████, ██████████, ██████████. Wnioskodawcy wskazali, że „w dniu 17 stycznia 2020 r. Burmistrz Olecka udostępnił informację o ponownym wyłożeniu do publicznego wglądu projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oznaczonym BI.6720.2.10.2018, dzięki czemu dowiedziałem się o planowanym otwarciu żwirowni, z czym niestety się nie zgadzam. Zacząłem analizować dokumenty i trafiłem na decyzję Burmistrza Olecka z dnia 06.08.2019 r., od której chciałbym złożyć odwołanie, jednak obawiam się, iż jest już prawomocne. W związku z powyższym proszę o możliwość wznowienia postępowania w sprawie, albowiem bez własnej winy nie brałem w nim udziału. Taka okoliczność stanowi przesłankę do wznowienia postępowania”. Jednocześnie wszyscy wnioskodawcy wnieśli o uznanie ich za strony w sprawie. Jako podstawę wznowieniową postępowania wskazali art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a.

Burmistrz Olecka postanowieniem GKO.6220.3.2019 z dnia 17.03.2020 r. wznowił postępowanie administracyjne w sprawie środowiskowych uwarunkowań dla inwestycji

polegającej na wydobywaniu i wstępnej przeróbce kruszywa ze złoża piasku ze żwirem zlokalizowanego na działkach o nr ew. 13/8, 13/14 obręb 0001 miasta Olecko.

2. Zgodnie z treścią art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a., w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu. Z uwagi na powyższe, organ w pierwszej kolejności ustalił czy wnioski o wznowienie pochodzą od stron postępowania. W tym miejscu należy zaznaczyć, że jedynie wnioski pochodzące od podmiotów mających ten status mogą prowadzić do przeprowadzenia postępowania wznawieniowego w jego merytorycznej części. Jeśli wniosek o wznowienie postępowania złożyła osoba, która nie jest stroną organ jest zobligowany do odmowy uchylenia decyzji.

Status stron mogących żądać wznowienia posiadają wszystkie te podmioty, które należały do kręgu stron postępowania jurysdykcyjnego zwyczajnego. Oznacza to, że w omawianym aspekcie uwzględnieniu może podlegać tylko stan prawny i faktyczny obowiązujący na dzień wydania kwestionowanej decyzji, będącej przedmiotem wniosku o wznowienie postępowania (tak m.in. WSA w Gdańsku w wyroku z dnia 6 marca 2019 r. II SA/Gd 105/19 i WSA w Olsztynie w wyroku z dnia 12 lutego 2019 r. II SA/Ol 881/18). Tym samym ustalenia stron w niniejszym postępowaniu wznawieniowym należało dokonać na podstawie przepisów obowiązujących w dniu wydawania przedmiotowej decyzji. Zgodnie z art. 74 ust. 3a (w brzmieniu obowiązującym w dniu wydawania decyzji) ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą ooś, stroną postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) działki przylegające bezpośrednio do działek, na których ma być realizowane przedsięwzięcie;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji lub funkcjonowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska;
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Wezwaniem z dnia 25.03.2020 r. organ zwrócił się do wnioskodawców o wskazanie w oparciu o którą z przesłanek z art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 z późn. zm.) uważają się za stronę i wykazanie, że posiadają przymiot strony, w terminie 14 dni od daty otrzymania pisma. Jednocześnie poinformowano, że w przypadku braku odpowiedzi na pismo, organ we własnym zakresie dokona powyższych ustaleń. Pisma odebrano w dniu 26.03.2020 r. i 27.03.2020 r., jednakże z uwagi na treść art. 15zss ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 ze zm.) w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID bieg terminów procesowych w postępowaniach administracyjnych nie rozpoczyna się.

Zgodnie z art. 68 ust. 7 w zw. z art. 76 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. z 2020 r., poz. 875) oraz art. 57 § 4 k.p.a., wyznaczony termin rozpoczął swój bieg 25 maja br. i upłynął stronom 8 czerwca br. Do dnia dzisiejszego żadna z w/w osób nie odpowiedziała na pismo i nie wykazała przymiotu strony.

Wobec powyższego organ dokonał ustaleń we własnym zakresie. [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] jest właścicielką działki nr 27/10 - obręb Olecko 2 (odległość od granicy działki do granicy terenu inwestycji ok. 550 m w linii prostej). Wnioskodawca [REDAKTOWANE] jest właścicielem działki nr 27/11- obręb Olecko 2 (odległość od granicy działki do granicy terenu inwestycji ok. 750 m w linii prostej). Natomiast wnioskodawca [REDAKTOWANE] jest właścicielem działki nr 108- obręb Olecko 2 (odległość od granicy działki do granicy terenu inwestycji ok. 1000 m w linii prostej). Wyżej wskazani wnioskodawcy nie mają działek przylegających bezpośrednio do działek, na których ma być realizowane przedsięwzięcie.

Ponadto z uwagi na usytuowanie tych działek w stosunku do terenu planowanej inwestycji, inwestycja nie spowoduje przekroczenia standardów jakości środowiska na tych nieruchomościach. Analizy rozprzestrzeniania się hałasu i zanieczyszczeń powietrza wykonane w karcie informacyjnej przedsięwzięcia (załącznik do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach) wskazały, że nie będą występowały przekroczenia dopuszczalnych poziomów uciążliwości poza terenem, do którego inwestor ma tytuł prawny. Przeprowadzona analiza rozprzestrzeniania się hałasu wykazała, że zarówno na etapie wstępnego przygotowania, jak i podczas eksploatacji złoza nie będzie istotnego zagrożenia akustycznego na terenach objętych ochroną. Tereny akustycznie chronione znajdują się poza zasięgiem izolacji o poziomie równoważnym 55 dB w porze dnia oraz 45 dB w porze nocy. Wartości te nie stanowią przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu w porze dnia i nocy określonego w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 poz. 112). Również przeprowadzona analiza rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń powietrza nie wykazała znaczącego jej oddziaływania. Eksploatacja zasobów złoza nie spowoduje zagrożenia dla ludzi i dóbr materialnych.

Przedmiotowa inwestycja nie wprowadzi także ograniczenia w zagospodarowaniu działek wnioskodawców. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 5 kwietnia 2019 r., sygn. akt II SA/Kr 1548/18): „celem dokonania oceny, czy dany podmiot będzie miał przymiot strony w postępowaniu, konieczne jest ustalenie do jakich nieruchomości przysługuje mu prawo rzeczowe oraz - jeśli nie graniczą one z terenem planowanej inwestycji - jakie jest ich aktualne i potencjalne przeznaczenie wynikające z planu miejscowego (gdyż tak należy rozumieć zwrot: "zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem") i czy z uwagi na usytuowanie w stosunku do terenu planowanej inwestycji, inwestycja ta (...) może wprowadzić ograniczenia w (...) zagospodarowaniu” nieruchomości. W dacie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach działki nr 27/10 (działka [REDAKTOWANE] i nr 27/11 (działka [REDAKTOWANE] posiadały w planie miejscowym (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2005 r. Nr 102, poz. 1373) przeznaczenie podstawowe pod zieleń ozdobną z obiektami małej architektury i staw. W zakresie przeznaczenia dopuszczalnego w granicach obszaru oznaczonego na rysunku planu liniami nieprzekraczalnymi, możliwa jest lokalizacja budynku użyteczności publicznej z funkcją mieszkalną i usługową, wchodzącą w całość użytkową

oznaczonego terenu. Oddziaływanie przedsięwzięcia na powyższe nieruchomości nie wpłynie na ograniczenie w ich zagospodarowaniu zarówno podstawowe, jak i dopuszczalne. Jak wskazano powyżej hałas i zanieczyszczenie powietrza mieścić się będą w granicach przewidzianych prawem, w związku z czym nie wpłynie w sposób skutkujący powstaniem takich ograniczeń.

Działka nr 108 należąca do [REDAKTOWANE], nie jest objęta miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, zaś jej aktualne przeznaczenie określone w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego to tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Również w tym przypadku oddziaływanie przedsięwzięcia na powyższą nieruchomość nie wpłynie na ograniczenie w jej zagospodarowaniu, gdyż przedmiotowa nieruchomość jest już zabudowana m.in. budynkiem mieszkalnym.

Z uwagi na powyższe wnioskodawcy: [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE] oraz [REDAKTOWANE] nie posiadają nieruchomości w zasięgu oddziaływania planowanej inwestycji, ani w lokalizacji zbliżonej do inwestycji, a z uwagi na usytuowanie tych działek w stosunku do terenu planowanej inwestycji, inwestycja nie spowoduje przekroczenia standardów jakości środowiska na tych nieruchomościach oraz nie spowoduje ograniczenia w ich zagospodarowaniu. W konsekwencji w odniesieniu do wniosków w/w osób o wznowienie postępowania Burmistrz Olecka był zobowiązany do odmowy uchylecia decyzji GKO.6220.3.2019 z dnia 06.08.2019 r. o środowiskowych uwarunkowaniach.

3. Odmienne natomiast należało rozstrzygnąć wniosek [REDAKTOWANE] właściciela działek nr 3/2, 3/6, 3/7, 3/15, 4, 5 - obręb Olecko 1, którego nieruchomości znalazły się w bliskim sąsiedztwie planowanej inwestycji (odległość od granicy działki do granicy terenu inwestycji od ok. 15 m do ok. 180 m w linii prostej).

W takiej sytuacji organ jest zobowiązany do oceny czy brak udziału [REDAKTOWANE] w tym postępowaniu miał wpływ na treść wydanej decyzji. W przypadku ustalenia, że taki wpływ zaistniał – organ uchyla decyzję dotychczasową i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy. Natomiast jeżeli w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapaść wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej nie uchyla się tej decyzji, a organ administracji publicznej ogranicza się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazuje okoliczności, z powodu których nie uchylił tej decyzji (art. 151 § 2 k.p.a. w zw. z art. 146 § 2 k.p.a.).

Zgodnie z wyrokiem WSA w Bydgoszczy z dnia 29 lipca 2009 r., sygn. akt II SA/Bd 446/09: „celem wznowionego postępowania jest ustalenie, czy postępowanie zwykłe było dotknięte określonymi wadami i usunięcie ewentualnych wadliwości zakończonego postępowania zwykłego, ustalenie, czy i w jakim zakresie wadliwość postępowania zwykłego wpłynęła na byt prawny decyzji ostatecznej wydanej w postępowaniu zwykłym oraz, w razie stwierdzenia określonej wadliwości decyzji dotychczasowej, doprowadzenie do jej uchylecia i wydania nowej decyzji rozstrzygającej o istocie sprawy albo stwierdzenie, że decyzja dotychczasowa wydana została z określonym naruszeniem prawa”.

Zarzut niebrania przez stronę udziału w postępowaniu nie jest tożsamy z koniecznością uchylecia decyzji kończącej postępowanie. Nawet zatem, gdyby organ w sposób nieprawidłowy ustalił krąg stron postępowania i postępowanie zakończone decyzją dotknięte jest wadą określoną w art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a., to w dalszej kolejności powinien sprawdzić, czy

w sprawie występują negatywne przesłanki wznowienia, w tym ustanowiony w art. 146 § 2 k.p.a. zakaz uchylenia decyzji w przypadku, gdy w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapaść wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej. „Samo stwierdzenie, że postępowanie zakończone zaskarżoną decyzją jest dotknięte kwalifikowaną wadliwością, stanowiącą podstawę do wznowienia postępowania, nie może prowadzić automatycznie do uchylenia decyzji (tak: Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 13 marca 2012 r., sygn. akt II OSK 2298/11). Status stron wiąże się z faktem, że postępowanie „dotyczy” ich interesu prawnego, ale niekoniecznie go „narusza”. Status ten daje możliwość wypowiedzenia się w sprawie ewentualnych skutków budowy obiektu, nie wyklucza on argumentacji, że budowa ta jest w pełni zgodna z prawem i dopuszczalna.

W tym miejscu należy także wskazać, że żaden z wnioskodawców (zarówno [REDAKTOWANE], jak i [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE] i A [REDAKTOWANE] nie wniósł do sprawy merytorycznych uwag i zastrzeżeń.

4. W ocenie organu ponowne rozpatrzenie wniosku inwestora mogłoby zakończyć się jedynie wydaniem decyzji odpowiadającej w pełni treści decyzji nr GKO.6220.3.2019 z dnia 06.08.2019 r. o środowiskowych uwarunkowaniach. Tym samym, mimo uznania, że nieruchomości [REDAKTOWANE] właściciela działek nr 3/2, 3/6, 3/7, 3/15, 4, 5 - obręb Olecko 1 leżą w zasięgu oddziaływania inwestycji to w ocenie organu, zgodnie z przedstawionymi dokumentami, planowana inwestycja nie będzie znacząco oddziaływać na środowisko. Przedmiotowa inwestycja w momencie składania wniosku należała do kategorii przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 39 oraz pkt 40 lit. a i b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71). Karta informacyjna przedsięwzięcia sporządzana przez inwestora, wchodząca w skład materiału dowodowego sprawy, odpowiada przepisom prawa oraz jest spójna, logiczna i przekonująca. Organ nie znalazł podstaw do kwestionowania ustaleń zawartych w dokumentach przedstawionych przez inwestora. Dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione osoby, tj. przez firmę EkoKoncept s.c., Biuro Ochrony Środowiska oraz z wykorzystaniem danych podanych we wniosku przez inwestora. Przy wydaniu decyzji organ uzyskał i wziął pod uwagę wszelkie wymagane prawem stanowiska innych organów tj. opinie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie (opinia WOOŚ.4220.133.2019.AZ.4 z dnia 14.06.2019 r.) i Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Białymstoku (opinia B.I.RZŚ.436.319.2019.AN z dnia 15.04.2019 r.).

Ustawodawca określił także precyzyjnie katalog okoliczności uzasadniających odmowę zgody na realizację przedsięwzięcia. Wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach można odmówić jedynie w razie:

- niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko),

- braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany, jeżeli z oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie (art. 81 ust. 1 w/w ustawy),
- gdy z oceny oddziaływania na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, a za realizacją przedsięwzięcia nie przemawiają konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym i brak jest rozwiązań alternatywnych (art. 81 ust. 2 w/w ustawy),
- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza (art. 81 ust. 3 w/w ustawy).

W kontekście przytoczonych regulacji, w przedmiotowej sprawie nie zaistniały warunki do odmowy zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, gdyż m.in. w dacie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na terenie inwestycji nie obowiązywał miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Ponadto nie stwierdzono niezgodności inwestycji z przepisami odrębnymi.

Z analizy akt sprawy wynika, że inwestor spełnił warunki wymagane w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań na realizację przedsięwzięcia. Analiza wniosku prowadzi do stwierdzenia, że omawiana inwestycja odpowiada przepisom prawa. Weryfikacja ustaleń i innych czynności podjętych w postępowaniu prowadzącym do wydania decyzji środowiskowej prowadzi również do wniosku, że były one prawidłowe i doprowadziły do wydania decyzji zgodnej z prawem. Organ oparł się na analizie stanu faktycznego i prawnego terenu, który na datę wydania decyzji dopuszczał realizację przedmiotowej inwestycji. Wszelkie wnioski prowadzą do uznania zgodności inwestycji z przepisami prawa. W sprawie środowiskowych uwarunkowań, zakończonym wydaniem decyzji GKO.6220.3.2019, nie nastąpiła żadna zmiana uzasadniająca modyfikację treści decyzji. Należy także podkreślić, że decyzja środowiskowa jest decyzją związaną, a organ musi uwzględnić wniosek inwestora, o ile nie ma przepisu prawa, który by na to nie pozwalał. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach obejmuje jedynie kwestię potencjalnego wpływu inwestycji na środowisko oraz zapewnienie jak najmniejszego wpływu inwestycji na środowisko.

W przedmiotowym postępowaniu w przedmiocie wznowienia postępowania nie ustalono takich okoliczności faktycznych istniejących w dniu wydania decyzji ostatecznej rozstrzygającej sprawę w postępowaniu zwykłym, które wyłączyły zastosowanie przesłanki negatywnej - jeżeli w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapaść wyłącznie decyzja odpowiadająca w swojej istocie decyzji dotychczasowej.

5. Stosownie do treści art. 151 § 2 k.p.a., w przypadku, gdy w wyniku wznowienia postępowania nie można uchylić decyzji na skutek okoliczności, o których mowa w art. 146 k.p.a., organ administracji publicznej ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności, z powodu których nie uchylił tej decyzji. „Jeżeli w wyniku dokonania oceny stanu faktycznego przy uwzględnieniu przepisów obowiązujących w dacie wydania decyzji dotychczasowej organ stwierdzi, że pomimo tego, iż w zwykłym postępowaniu nie brały udziału wszystkie strony, zapadłaby w nim decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej, winien wydać rozstrzygnięcie w oparciu

o przepis art. 151 § 2 k.p.a. w związku z art. 146 § 2 k.p.a., to znaczy ograniczyć się do stwierdzenia wydania decyzji z naruszeniem prawa ze wskazaniem tych okoliczności, z powodu których nie uchylił tej decyzji. Dopiero w sytuacji, gdy wynikiem tak przeprowadzonego rozumowania byłoby ustalenie, że w zwykłym postępowaniu powinna być wydana decyzja nieodpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej, zajdzie konieczność wydania decyzji w trybie art. 151 § 1 pkt 2 kpa, to znaczy uchylającej decyzję dotychczasową i rozstrzygającej o istocie sprawy” (tak: Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 23 lutego 2010 r., sygn. akt II OSK 398/09).

6. Pismem GKO.6220.3.2019 z dnia 10.06.2020 r. zawiadomiono wnioskodawców o możliwości zapoznania się z aktami, wypowiedzenia się co do dotychczas zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W wyznaczonym terminie do tut. Urzędu nie wpłynęły żadne uwagi. W dniu 03.07.2020 r. do tut. Urzędu wpłynęło pismo Pani [REDAKTOWANE] o udostępnienie akt postępowania. Pismem z dnia 16.07.2020 r. poinformowano wnioskodawczynię, że akta sprawy zamieszczone są na stronie BIP Urzędu. Pismem z dnia 17.07.2020 r. Pani [REDAKTOWANE] ponownie złożyła wniosek o udostępnienie akt sprawy. Jednocześnie poinformowała, że nie może otworzyć akt sprawy, które są zamieszczone na stronie BIP. Pismem z dnia 09.09.2020 r. ustalono, że udostępnienie akt sprawy nastąpi w dniu 18.09.2020 r. W dniu 18.09.2020 r. spisano notatkę służbową, w której określono, że udostępnienie całości akt sprawy nastąpi w dniu 24.09.2020 r. W dniu 24.09.2020 r. całość akt sprawy została udostępniona Pani [REDAKTOWANE], która wykonała fotokopię każdego dokumentu. Do dnia dzisiejszego nie wpłynęły żadne nowe pisma w przedmiotowej sprawie.

Biorąc pod uwagę powyższe, Burmistrz Olecka nie znajduje podstawy prawnej, żeby nie ustalić środowiskowych uwarunkowań zgodnie z wnioskiem inwestora, w inny sposób, niż wynika to z decyzji GKO.6220.3.2019 z dnia 06.08.2019 r. Udział nowych osób nie wpływa na ocenę środowiskowych uwarunkowań ustalonych w/w decyzji. Zgodnie z art. 146 § 2 kpa w powyższym stanie faktycznym uchylenie przedmiotowej decyzji nie może nastąpić.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

P o u c z e n i e

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem tutejszego organu w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Jeżeli niniejsza decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające także wówczas, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

Otrzymują:

- 1.Strony postępowania- wykaz w aktach sprawy
- 2.A/a

Do wiadomości:

- 1.Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska- poprzez ePUAP
- 2.Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej- poprzez ePUAP

Burmistrz
Karol Sobczak